

TUIN & CO*

Nr. 4 prijs € 3,90
mei 2008

Kijk mee in deze
ecologische tuin

PUUR NATUUR!

**MAIL
& WIN!**

super tuinprijzen
t.w.v.

€ 10.000

10 JAAR = FEEST!

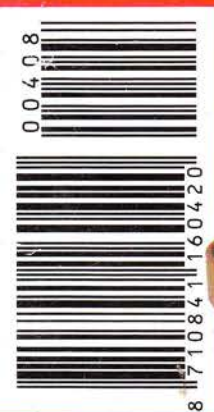
EXTRA DIK

JUBILEUMNUMMER

*10 terrastips, 10 basisontwerpen,
10 schaduwideeën, 10 groot-effect-trucs...*

DON'T WORRY!

VASTE PLANTEN DIE HET ALTIJD DOEN

* TOTALE TUINMETAMORFOSE * STAP-VOOR-STAP OPBINDEN * HEBBEDINGEN VOOR DE TUIN

MANON & CO

Kikkers die uit je hand eten.
Gewoon in je achtertuin. Manon
Wigny wil er meer over weten.
Kikkerangst is er om overwonnen
te worden. Behoedzaam, dat wel.

Ik ben gek op dieren, al ben ik er ook per definitie bang voor. Afhankelijk van de soort meer of minder. Maar óók een cavia of een hamster benader ik behoedzaam. Ik heb allang geconstateerd dat het hier om iets genetisch gaat, het zit in mijn aanleg: ik wil wel aaien, maar bij de geringste beweging van het dier deins ik terug. Toch heb ik een hond, een kat, twee konijnen – die ik soms zelfs uit hun hok durf te halen – en een goudvis. Alles went namelijk. Maar dan kikkers. Aaien? Klinkt niet heel aantrekkelijk. Tot ik deze foto van Riet Keuning uit het Drentse Hooghalen zie. Dat handje op haar vinger!

Ik bel haar, want ik wil hier meer van weten. “O, dat voeren doe ik al jaren”, vertelt Riet. “Bij de dierenwinkel koop ik meelwormen en maden. Die bewaar ik in de koelkast. Wanneer de kikkers uit hun winterslaap ontwaken, moeten ze weer even aan me wennen. Ik leg dan een wormpje neer aan de kant en blijf zelf iets op afstand. Ik kom vervolgens iedere dag iets dichterbij en na een dag of wat eten ze gewoon weer uit mijn hand. Ik kan ze zelfs aaien. Ik heb van kind af aan iets gehad met kikkers en andere amfibieën. Ik ben ook vrijwilliger bij RAVON (www.ravon.nl, red.), dat zich inzet voor het welzijn van amfibieën. Mijn man en ik hebben hier twee grote vijvers, ieder van wel twaalf meter in doorsnee. Ik zit graag aan de waterkant. Het water is schoon en er staan veel planten in. Chemische middelen gebruik ik niet. Zo is het een ideaal thuis voor kikkers.” Riet is gek op dieren, maar ik neem aan dat ze geen katten heeft: vijand nummer één van de tuinkikkers. “Jawel, ik fok Siamezen!” Hè?! “Geen probleem, ze zitten in een aparte grote ren. Nee, niet zielig; ze hebben veel ruimte en wij zitten er zelf tussen.” Ik ben gerustgesteld. Want dat we goed voor de tuinkikkers moeten zorgen, bleek uit een envelop met informatie die ik pas van kikkerkenner en hovenier Erik Wevers uit Wierden kreeg. Dankzij een fatale schimmelziekte gaat het wereldwijd heel slecht met amfibieën. Erik: “Het gaat nu gelukkig nog goed met de kikkers in Nederland en het is zaak om dit zo te houden of, liever nog, verder te verbeteren.” Hij beschrijft een kikkerwalhalla à la de tuin van Riet: “Zorg voor een tuin die niet té netjes is en voor water. Liefst een vijver die langs de rand beplanting heeft, zodat kikkers kunnen schuilen voor vijanden als kat, egel en reiger. Geen strakke vijver waar kikkers niet uit kunnen klimmen, of zorg voor een opstapje. En vergeet niet een paar stenen midden in de vijver te plaatsen om op te zonnen. Denk op z’n kikkers: als je kleiner bent, ben je om op te eten; ben je even groot, dan ben je om mee te paren; en ben je groter, dan ben je een vijand ténzij je heel langzaam beweegt. Dan ben je een tak of zo en geen gevaar.” Precies: behoedzaam benaderen dus.

*Kikkers houden
van vijvers die
niet te netjes zijn*

Manon

